

[JUDICI CÚPULA MOSSOS]

Desemparament governatiu

written by Lluís Busquets | 30 de gener de 2020

Setena sessió del judici a la cúpula dels ME. Si ahir la lletrada **Tubau** va fer dir a **de los Cobos** que plans i pautes d'actuació dels ME anaven signades per Prefectura (és a dir no sols per **Trapero** sinó per tot l'equip de comissaris, amb la qual cosa l'eximia de la responsabilitats personals), avui el fiscal **Rubira**, interrogant **Ferran Lòpez**, potser sense voler, li ha fet rematar: Prefectura és la traducció catalana de "Jefatura". I no és una assemblea ni una cooperativa, però, allà, les decisions es preparen conjuntament, li digué més tard. Amb displicència, com donant la batalla per perduda abans de començar, el fiscal començava un interrogatori a **F. Lòpez** inicialment força ordenat. Començà pel canvi a la Conselleria. El segon dels ME, com una pluja fina, responia amb serenor, deixant contra les cordes al fiscal com aquell qui no deia res. "El conseller **Forn**, des del primer moment, i ho repetí sovint, ens va dir que apartaria els ME del debat polític i mai no va interferir en res que fos operatiu".

□**Rubira** repassà els fets del 19 i 20-IX, passant de puntetes sobre la mediació de **Jordi Sànchez** i estenent-se un xic més en el tema de la sortida de la comitiva judicial. "M'entenia per telèfon amb el coronel **Mariano Martínez** de la GC quan em demanava reforços i sempre els hi vaig enviar, però tingui en compte que el 20-IX, la GC va actuar fent registres i escorcolls en més de quaranta llocs de tot Catalunya, sense haver-nos avisat abans, llevat d'un missatge formal a les 8 del matí." I li donà peu per exemplificar que una cosa són peticions formals als Centres de Coordinació, més lents, que no pas les trucades telefòniques directes que es feien, aquell dia, contínuament, les quals va atendre amb tota la urgència que podia. Amb exactitud, van ser 38 trucades! El Comissari es permet de dir que, si sols es miren les peticions formals, es

podria pensar en una certa desatenció perquè es responien al cap d'una estona; ara bé, la veritat, era que quan li arribaven a ell les peticions formals, ja estaven en marxa. Ningú no podia acusar els ME de passius.

El fiscal seguí amb les 8 interlocutòries de Fiscalia: la 2/17 del 8-IX (“Vam recollir 172 atestats amb requisita de material”), la 3 de 14/IX (“Demana un pla d'actuació dels tres cossos; ME el presentà el 21 i l'esmenàrem posant més efectius, com se'ns havia demanat”), la 4 del 22/IX (“S'hi nomenava coordinador **Pérez de los Cobos**, que la vigília ja s'havia enganxat amb **Trapero** a la reunió a Fiscalia, perquè veia que la coordinació havia de sorgir dels organismes que ja teníem”), la 5 del 25/IX (“Vam alçar 2.283 actes i vam identificar un miler de persones”), la 6 del 26-IX (“Exigia tancar centres de votació i establir un perímetre cent metres al voltant mantenint-lo, cosa que ens provocà molts dubtes i una consulta”), la 7/del 27-IX...

Aquell tarda ja hi va haver la interlocutòria de la Magistrada de Armas. **López** assegurava que era molt diferent la instrucció 6 de la Fiscalia. Es va fer una reunió el 29 al complex Egara, on van preparar el pla per donar compliment al TSJC.

López anava responent amb precisió. No s'amagà de dir que la Prefectura va considerar un horror la idea de **Pere Soler**, director general de la Policia, de “posar un plet a fiscalia”. Eren veritables gols contra el fiscal, però **Rubira** segueix amb to desmenjat, entomant-los. Semblava que no s'adonava que anava deixant les acusacions en no-res.. A les reunions amb Fiscalia hi anava el **Major**, però, a les de coordinació amb **de los Cobos**, van acordar que hi aniria ell fent un cafè amb el Major i el comissari **Molinero** (ni tan sols va ser cap ordre de **Trapero!**). “Era millor canviar la interlocució dels ME amb les altres policies per a una millor entesa.” Li explica que ja a la primera reunió va demanar un Centre de Coordinació per a l'1-0, on hi haguessin els comandaments de PN, GC, ME i Secretaria d'Interior, cosa que no es va complir. (**De los**

Cobos s'havia excusat la vigília dient que allò era una ratera! "I no podia ser una actitud de transparència?", li demanà **Tubau**. " No dic que no...")

□ El comissari torna a explicar al fiscal l'esforç que va suposar enviar un binomi als més de 2300 centres de votació, amb suport dels ARRO de Seguretat Ciutadana i els BRIMO d'ordre públic, i com el pla era que les FSCE sols actuarien a requeriment del ME, ja que i les UIP de la policia espanyola i GRS de la Guàrdia Civil que estarien a la "reserva". Li detalla, a més, les reunions amb **Puigdemont** i altres membres del govern del 26 i 28-IX (dia en què, al matí, que hi havia hagut la Junta de Seguretat i, al vespre, la segona reunió de Coordinació): allí els ME es van queixar d'algunes declaracions polítiques que no els afavories gens i van deixar clar davant tothom que actuarien a requeriment de fiscals i jutges i que no estaven a favor del referèndum. A més van deixar ben palès que els sabien molt de greu els advertiments rebuts pel TC. Segons expressió seva es trobaven en un veritable desemparament governatiu. Fou en aquella reunió que **Puigdemont** va dir que, en cas de grans agressivitats, declararia la independència. A la sortida, ho anà a explicar tot a **de los Cobos**, cosa que ahir el coronel va exposar de manera diferent: no li havia explicat res amb detall sinó molts dies després. Una altra contradicció que potser requeria la intervenció de la Presidenta, però **Espejel** se'n guardà bé prou. El fiscal estava exonerant els ME de tota mena de càrrecs.

□ A més preguntes, menys credibilitat per a **de los Cobos**. **Lòpez** assegurà que l'1-0 cada dues hores informava el coronel. Havia qualificat el pla dels ME com a laberíntic? Era més senzill del que sembla; de fet, és el procediment habitual de qualsevol procediment, assegurava. El fiscal li esmenta el gestor d'esdeveniments que va demanar **de los Cobos** en la reunió del dia 29. No donà fruits. El que era de lamentar és que les FCSE no participessin al CECOR. Cada petit atac del

fiscal mereixia una resposta contundent: "Vam dedicar 90.000 hores de ME durant l'1-0; mai més hem tornat a fer un operatiu així." Volia passar comptes? Els ME l'1-0 van tancar 134 col·legis, al marge dels 239 que no van permetre obrir. Els binomis, dels quals s'esperava més afectivitat, van clausurar 24 centres. El fiscal s'hi torna insinuant que no anaven prou ben equipats. Eren forces de seguretat ciutadana, amb dotació habitual, pistola inclosa. Si els calia ordre públic podien demanar ARRO (que van tancar 110 col·legis), CNP o Guàrdia Civil. I s'hi van estar tot el dia, sense que hi hagués cap ordre que hi obligués! Algun binomi va confraternitzar amb els votants? Se'ls obrí un expedient reservat des d'affers interns. Repassant l'1-0, **Lòpez** torna a destacar que a les 10 del matí tenia una reunió amb **de los Cobos**. El coronel havia suspès pel seu compte les reunions de coordinació. A brau passat, va assabentar-se que hi havia una ordre d'actuació preferent de les policies espanyoles entre quarts de 8 i les 10 del matí. (De nou desmenteix **de los Cobos**, segons el qual s'hauria passat al pla B cap a les 9 del matí en comprovar la ineficiència dels ME) Segons el fiscal, les BRIMO no havien d'haver vigilat el camp del Barça. A migdia **Trapero** acudí al TSJC amb molts interrogants i el missatge que s'havia trencat la coordinació. **Lòpez** negà amb vehemència que els Mossos fessin seguiments a la PN o a la GC. En aquest sentit, insisteix que els binomis havien d'avisar de l'arribada d'antiavalots; si no ho haguessin fet, hauria estat negligir les seves funcions. I encara empra el sarcasme irònic: "No cal que li digui que, a Catalunya, tallar carreteres ha esdevingut un esport nacional; si fos olímpic, en seríem campions. Doncs bé, l'1-0 no n'hi va haver ni un de tall!". I deixà anar que ningú no podia quedar satisfet, ni ME ni FCSE, des del punt de vista numèric, del compliment de la interlocutòria, que era molt difícil d'executar. Després de l'1-0 va venir un dia més difícil que va ser el 3. I després, a Prefectura, es vivia una trista situació. "Ningú no ens va convocar a cap reunió. Per saber què passava, sèiem en un sofà amb un silenci espès i miràvem les compareixences dels membres del Govern per la

televisió per saber quines decisions havíem de prendre. Assegura que “des del 25, 26 i 27 al nostre pensament era que en qualsevol moment ens podrien ordenar la detenció del president **Puigdemont**”. “El pla de detenció no es va fer per escrit. Mai no es fan amb constància escrita aquestes coses, i menys per la confidencialitat que suposava...”.

L'interrogatori del fiscal anava de mal borràs. Millor acabar-lo d'una vegada. S'havia trobat amb un penyal. La jutgessa no volgué esbrinar res, ni tan sols davant les contradiccions flagrants que les vigílies havia declarat **de los Cobos**. Ben segur, l'esposa d'un alt càrrec de la GC no permetrà l'acarament que ja no es va permetre al TS, a no ser que demà les defenses muntin un pollastre. *Qui nihil potest esperare, desperet nihil* ('Qui no pot esperar res, de res no es desespera').